

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (osmo vijeće)

9. srpnja 2020. *

„Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Carinski zakonik Unije – Delegirana uredba (EU) 2015/2446 – Članak 172. stavak 2. – Odobrenje za primjenu postupka uporabe u posebne svrhe – Retroaktivni učinak – Pojam ‚izvanredne okolnosti‘ – Izmjena tarifne nomenklature – Prestanak važenja odluke o obvezujućim tarifnim informacijama”

U predmetu C-391/19,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Varhoven administrativen sad (Vrhovni upravni sud, Bugarska), odlukom od 10. svibnja 2019., koju je Sud zaprimio 21. svibnja 2019., u postupku

„Unipack” AD

protiv

Direktor na Teritorialna direkcija „Dunavska” kam Agencija „Mitnici”,

Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgarija,

SUD (osmo vijeće),

u sastavu: L. S. Rossi, predsjednica vijeća, J. Malenovský i N. Wahl (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: G. Pitruzzella,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za „Unipack” AD, D. Dobrev i L. Angelov, *advokati*,
- za bugarsku vladu, L. Zaharieva i E. Petranova, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, F. Clotuche-Duvieusart, N. Nikolova, M. Salyková, N. Kuplewatzky i A. Caeiros, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: bugarski

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 172. stavka 2. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije (SL 2015., L 343, str. 1. i ispravci SL 2016., L 87, str. 35., SL 2017., L 101, str. 164. i SL 2018., L 192, str. 62.).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između, s jedne strane, društva „Unipack” AD i, s druge strane, Direktora na Teritorialna direkcija „Dunavska” kam Agencija „Mitnici” (ravnatelj Područne uprave „Dunavska” Agencije „Carine”, Bugarska) i Prokurora ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bugarija (državni odvjetnik pri Vrhovnom upravnom sudu, Bugarska), vezano uz uvoz robe koji je Unipack izvršio prije podnošenja zahtjeva za odobrenje primjene postupka uporabe u posebne svrhe.

Pravni okvir

Pravo Unije

Uredba (EU) br. 952/2013

- 3 U članku 15. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL 2013., L 269, str. 1. i ispravci SL 2013., L 287, str. 90., SL 2015., L 70, str. 64., SL 2016., L 267, str. 2. i SL 2018., L 294, str. 44., u daljnjem tekstu: Carinski zakonik Unije), koji uređuje dostavljanje informacija carinskim tijelima, predviđa se:

„1. Sve osobe koje su izravno ili neizravno uključene u ispunjavanje carinskih formalnosti ili u carinske provjere, na zahtjev carinskih tijela i u određenom roku, pružaju tim tijelima sve potrebne isprave i informacije, u primjerenom obliku, kao i svu potrebnu pomoć za okončavanje tih formalnosti ili provjera.

2. Podnošenjem carinske deklaracije, deklaracije za privremeni smještaj, ulazne skraćene deklaracije, izlazne skraćene deklaracije, deklaracije za ponovni izvoz ili obavijesti o ponovnom izvozu koje osoba podnosi carinskim tijelima ili pri podnošenju zahtjeva za odobrenje ili neku drugu odluku, dotična je osoba odgovorna za sve sljedeće:

- (a) točnost i potpunost informacija koje se navode u deklaraciji, obavijesti ili zahtjevu;
- (b) vjerodostojnost, točnost i valjanost svih dokumenata koji se prilažu deklaraciji, obavijesti ili zahtjevu;
- (c) ako je potrebno, ispunjenje svih obveza koje se odnose na stavljanje dotične robe u predmetni carinski postupak ili na obavljanje odobrenih radnji.

Prvi podstavak primjenjuje se i na pružanje svih informacija u bilo kojem drugom obliku koje carinska tijela zahtijevaju ili koje im se pružaju.

[...]

4 Članak 33. Carinskog zakonika Unije, naslovljen „Odluke koje se odnose na obvezujuće informacije”, određuje:

„1. Carinska tijela, na zahtjev, donose odluke koje se odnose na obvezujuće tarifne informacije (odluke o OTI-u) ili odluke koje se odnose na obvezujuće informacije o podrijetlu (odluke o OIP-u).

[...]

2. Odluke o OTI-u ili OIP-u obvezujuće su samo u odnosu na razvrstavanje u Carinsku tarifu ili utvrđivanje podrijetla robe:

(a) za carinska tijela u odnosu na korisnika odluke, samo u odnosu na robu za koju su obavljene carinske formalnosti, nakon dana od kojeg takva odluka proizvodi učinke[;]

(b) za korisnika odluke u odnosu na carinska tijela, [samo] od dana na koji on primi ili se smatra da je primio obavijest o odluci.

3. Odluke o OTI-u ili OIP-u valjane su u razdoblju od tri godine od dana od kojeg odluka proizvodi učinke.

[...]”

5 U članku 34. Carinskog zakonika Unije, koji uređuje upravljanje odlukama u vezi s obvezujućim informacijama, navodi se:

„1. Odluka o OTI-u prestaje biti valjana prije kraja razdoblja iz članka 33. stavka 3. ako više nije u skladu s pravom, kao posljedica jednog od sljedećih razloga:

(a) donošenja izmjene nomenklatura iz članka 56. stavka 2. točaka (a) i (b);

(b) donošenja mjera iz članka 57. stavka 4.;

s učinkom od dana primjene takve izmjene ili mjera.

[...]”

6 Članak 129. Carinskog zakonika Unije, koji uređuje ispravak i poništenje ulazne skraćene deklaracije, formuliran je ovako:

„1. Deklarantu se, na zahtjev, može dopustiti izmjena jednog ili više podataka iz ulazne skraćene deklaracije nakon što je ona bila podnesena.

[...]”

7 Članak 173. stavak 1. Carinskog zakonika Unije, naslovljen „Izmjena carinske deklaracije”, glasi ovako:

„Deklarantu se, na zahtjev, može dopustiti izmjena jednog ili više podataka u carinskoj deklaraciji nakon što je carina prihvatila tu deklaraciju. Carinska deklaracija se, zbog izmjena, ne može primijeniti na drugu robu, osim one koju izvorno obuhvaća.”

8 U članku 211. Carinskog zakonika Unije, koji uređuje sustav odobrenja, predviđa se:

„1. Odobrenje carinskih tijela potrebno je za sljedeće:

(a) primjenu postupka unutarnje ili vanjske proizvodnje, postupka privremenog uvoza ili postupka krajnje uporabe;

[...]

2. Carinska tijela daju odobrenje s retroaktivnim učinkom ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) dokazana je gospodarska potreba;

(b) zahtjev nije povezan s pokušajem prijevare;

(c) podnositelj zahtjeva dokazao je, temeljem računa ili evidencije, da:

i. su svi uvjeti postupka ispunjeni;

ii. se roba, po potrebi, može identificirati za dotično razdoblje;

iii. takvi računi ili evidencije omogućuju nadzor postupka;

(d) sve se potrebne formalnosti za reguliranje stanja robe mogu provesti, uključujući po potrebi poništenje dotične carinske deklaracije;

[...]

Carinska tijela mogu dati odobrenje s retroaktivnim učin[kom] i kada roba koja je stavljena u carinski postupak više nije raspoloživa u vrijeme kada je prihvaćen zahtjev za takvo odobrenje.

[...]”

9 Sukladno članku 254. stavku 1. Carinskog zakonika Unije, naslovljenom „Postupak krajnje uporabe”:

„U postupku krajnje uporabe, roba se može pustiti u slobodni promet pod izuzećem od carine ili po smanjenoj stopi carine radi njezine posebne uporabe.”

Delegirana uredba 2015/2446

10 Članak 172. Delegirane uredbe 2015/2446, naslovljen „Retroaktivni učinak”, određuje:

„1. Ako carinska tijela izdaju odobrenje s retroaktivnim učinkom u skladu s člankom 211. stavkom 2. [Carinskog zakonika Unije], odobrenje stupa na snagu najranije na dan prihvaćanja zahtjeva.

2. U izvanrednim okolnostima carinska tijela mogu dopustiti da odobrenje iz stavka 1. stupi na snagu najranije jednu godinu, odnosno tri mjeseca u slučaju robe obuhvaćene Prilogom 71-02, prije datuma prihvaćanja zahtjeva.

[...]”

Uredba (EZ) br. 925/2009

- 11 Uredba Vijeća (EZ) br. 925/2009 od 24. rujna 2009. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određene aluminijske folije podrijetlom iz Armenije, Brazila i Narodne Republike Kine (SL 2009., L 262, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 82., str. 156.) u članku 1. predviđa:

„1. Uvodi se konačna antidampinška pristojba na uvoz aluminijske folije debljine najmanje 0,008 mm i najviše 0,018 [m]m, bez podloge, daljnje neobrađene osim valjanjem, u rolama širine najviše 650 mm i mase veće od 10 kg, trenutačno razvrstane u oznaku KN ex 7607 11 19 (oznaka TARIC 7607 11 19 10) podrijetlom iz Armenije, Brazila i Narodne Republike Kine („NRK”).

2. Stopa konačne antidampinške pristojbe koja se primjenjuje na neto cijenu franko granica Zajednice, neocarinjeno, za proizvode opisane u stavku 1. koje proizvode dolje navedena trgovačka društva, jest sljedeća:

Zemlja	Trgovačko društvo	Antidampinška pristojba	Dodatna oznaka TARIC
[...]	[...]	[...]	[...]
NRK	[...]	[...]	[...]
	Sva ostala trgovačka društva	30,0 %	A 999
[...]	[...]	[...]	[...]

[...]”

Provedbena uredba (EU) 2017/271

- 12 Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/271 od 16. veljače 2017. o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Uredbom br. 925/2009 na uvoz određene aluminijske folije podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz neznatno izmijenjene određene aluminijske folije (SL 2017., L 40, str. 51.) u članku 1. određuje:

„1. Konačna antidampinška pristojba primjenjiva na ‚sva ostala trgovačka društva‘, uvedena člankom 1. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 925/2009 [o] uvoz[u] određene aluminijske folije podrijetlom iz Narodne Republike Kine, proširuje se na uvoz u Uniju sljedećih proizvoda:

- aluminijska folija debljine ne manje od 0,007 mm i manje od 0,008 mm, neovisno o širini svitaka, žarena ili ne, trenutačno razvrstana u oznaku KN ex 7607 11 19 (oznaka TARIC 7607 11 19 30) ili

[...]

4. Proizvod opisan u stavku 1. izuzima se od konačne antidampinške pristojbe ako se uvozi za druge namjene osim za uporabu u kućanstvu. Izuzeće je podložno uvjetima utvrđenima relevantnim carinskim odredbama Unije o postupku krajnje uporabe, posebno člankom 254. Carinskog zakonika Unije.

[...]”

Glavni postupak i prethodno pitanje

- 13 Poduzeće Unipack aktivno je u proizvodnji višeslojne ambalaže za tekuće i rinfuzne proizvode. Dana 28. rujna 2015. bugarska carinska tijela izdala su mu odluku o obvezujućim tarifnim informacijama u smislu članka 33. Carinskog zakonika Unije, u trajanju od šest godina, vezano uz tarifno razvrstavanje robe „alumijska folija”, koja je tada bila obuhvaćena oznakom TARIC 7607 11 19 90.
- 14 Ta je tarifna oznaka ukinuta 1. lipnja 2016., čime je prethodno izdana odluka o obvezujućim tarifnim informacijama postala bespredmetna. Unipack je u razdoblju od otprilike deset mjeseci još devet puta uvezao robu a da nije vodio računa o ukidanju prethodne oznake TARIC 7607 11 19 90 i da se bugarska carinska tijela nisu protivila uvozu pod pogrešnom oznakom TARIC.
- 15 Dana 13. i 27. lipnja 2017. Unipack je dvaput uvezao alumijske folije porijeklom iz Kine, deklarirane pod oznakom TARIC 7607 11 19 93. Odlukom ravnatelja Carinskog ureda u Svištovu (Bugarska) od 4. rujna 2017., tako deklarirana oznaka TARIC je ispravljena i prihvaćena je oznaka TARIC 7607 11 19 30.
- 16 Ta je odluka navela bugarska carinska tijela da odrede dodatne carine, s obzirom na to da je predmetna roba sada podlijevala antidampinškoj pristojbi od 30 % na temelju Provedbene uredbe 2017/271.
- 17 Dana 13. rujna 2017. ravnatelj Carinskog ureda u Svištovu prihvatio je Unipackov zahtjev od 18. kolovoza 2017. kojim je tražio odobrenje za primjenu postupka uporabe u posebne svrhe, s primjenom od 31. kolovoza 2017.
- 18 Tužbom podnesenom pred Administrativnim sadom Veliko Tarnovo (Upravni sud u Velikom Trnovu, Bugarska) Unipack je osporio datum stupanja na snagu odluke o priznavanju postupka uporabe u posebne svrhe te je tražio da se taj postupak za robu „alumijske folije” primjeni retroaktivno, od 13. lipnja 2017., pozivajući se na postojanje „izvanrednih okolnosti” u smislu članka 172. Delegirane uredbe 2015/2446.
- 19 Odlukom od 31. svibnja 2018. Administrativni sad Veliko Tarnovo (Upravni sud u Velikom Trnovu) preinačio je pobijanu odluku, priznajući joj retroaktivni učinak od trenutka kad je Unipack podnio zahtjev, odnosno 18. kolovoza 2017., te je taj zahtjev u preostalom dijelu odbio. Unipack je protiv te odluke podnio žalbu u kasacijskom postupku pred Varhovenim administrativnim sadom (Vrhovni upravni sud, Bugarska).
- 20 Smatrajući da rješenje spora koji se pred njim vodi zahtijeva tumačenje pojma „izvanredne okolnosti” iz članka 172. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/2446, Varhoven administrativni sad (Vrhovni upravni sud) odlučio je prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Mogu li se smatrati izvanrednim okolnostima u smislu članka 172. stavka 2. [Delegirane uredbe 2015/2446] – koje su temelj za izdavanje odobrenja s retroaktivnim učinkom u skladu s člankom 211. stavkom 2. [Carinskog zakonika Unije] za primjenu carinskog postupka uporabe u posebne svrhe iz članka 254. [Carinskog zakonika Unije] na uvoz robe izvršen prije podnošenja zahtjeva za primjenu tog postupka – sljedeće okolnosti: prvo, prestala je važiti odluka [o obvezujućim tarifnim informacijama] za tu robu, izdana u korist nositelja postupka, zbog izmjene kombinirane nomenklature; nadalje, u razdoblju (od približno deset mjeseci) od prestanka važenja odluke [o obvezujućim tarifnim informacijama] do uvoza za koji se traži primjena postupka uporabe u posebne svrhe, nekoliko puta [(devet)] roba je uvezana a da carinska tijela nisu ispravila deklariranu oznaku kombinirane nomenklature i, konačno, roba se koristila u svrhu koja je izuzeta od antidampinške pristojbe?”

O prethodnom pitanju

- 21 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u bitnome pita treba li članak 172. stavak 2. Delegirane uredbe 2015/2446 tumačiti na način da se mogu smatrati „izvanrednim okolnostima” u smislu te odredbe – prilikom izdavanja, na temelju članka 254. Carinskog zakonika Unije, odobrenja s retroaktivnim učinkom za primjenu postupka uporabe u posebne svrhe, kako je predviđen potonjom odredbom – elementi kao što su prijevremeni prestanak važenja odluke o obvezujućim tarifnim informacijama kao posljedica izmjene kombinirane nomenklature, nereagiranje carinskih tijela u slučaju uvoza pod pogrešnom oznakom ili činjenica da je roba korištena u svrhu koja je izuzeta od antidampinške pristojbe.
- 22 Uvodno treba podsjetiti na to da se Carinski zakonik Unije zasniva na sustavu deklariranja (vidjeti u tom smislu presudu od 15. rujna 2011., DP grup, C-138/10, EU:C:2011:587, t. 33. i 34.) kako bi se što više smanjile carinske formalnosti i kontrole te suzbile prijevare i nepravilnosti kojima bi mogao biti oštećen proračun Unije. Upravo je zbog važnosti tog prethodnog deklariranja za uredno funkcioniranje carinske unije Carinski zakonik Unije u članku 15. obvezao deklarante da moraju pružiti točne i potpune informacije.
- 23 Kada je konkretno riječ o postupku uporabe u posebne svrhe, predviđenom člankom 254. Carinskog zakonika Unije, on omogućuje da se roba pusti u slobodan promet s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od carine zbog svoje specifične namjene. On se temelji na postupku prethodnog odobrenja, koji podnošenjem zahtjeva pokreću zainteresirani gospodarski subjekti sukladno člancima 211. i 254. Carinskog zakonika Unije. Prema članku 172. Delegirane uredbe 2015/2446, kada se izdaje, to odobrenje stupa na snagu najranije na dan prihvaćanja zahtjeva. Tek iznimno, u slučaju postojanja „izvanrednih okolnosti”, stavak 2. tog članka predviđa da odobrenje može stupiti na snagu i prije dana prihvaćanja zahtjeva.
- 24 Konačno, članak 1. stavak 4. Provedbene uredbe 2017/271 predviđa da se taj isti sustav prethodnog odobrenja uporabe u posebne svrhe primjenjuje na zahtjeve za oslobođenje od antidampinške pristojbe prilikom uvoza određenih kategorija aluminijskih folija koje nisu namijenjene uporabi u kućanstvu. Dakle, ta uredba ne samo da određuje da se carinski propisi nastavljaju primjenjivati nego i uvjetuje oslobođenje od antidampinških pristojbi ispunjavanjem pretpostavki za primjenu postupka uporabe u posebne svrhe predviđenog člankom 254. Carinskog zakonika Unije.
- 25 U tom smislu treba istaknuti da nijedna od stranaka iz glavnog postupka ne osporava nepostojanje prethodne deklaracije ni činjenicu da je uvoz izvršen pod pogrešnim tarifnim oznakama a da pritom nije iskorištena mogućnost ispravka predviđena člancima 129. i 173. Carinskog zakonika Unije.
- 26 Stoga valja ispitati tri okolnosti spomenute u odluci kojom se upućuje prethodno pitanje kako bi se utvrdilo mogu li one predstavljati „izvanredne okolnosti” u smislu članka 172. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/2446.
- 27 Prvo, kada je riječ o izmjeni tarifne nomenklature uvezene robe i prijevremenom prestanku važenja odluka o obvezujućim tarifnim informacijama koji iz nje proistječe, treba reći da se uvoznik na nju ne može pozivati kako bi izbjegao obvezu pružanja točnih i potpunih informacija predviđenu u članku 15. Carinskog zakonika Unije. Naime, prema članku 34. stavku 1. točki (a) tog zakonika, odluka o tarifnim informacijama prestaje važiti čim više nije u skladu s pravom, posebno zbog izmjene nomenklature, kao što se to dogodilo u predmetu iz glavnog postupka. Gospodarski subjekt stoga se ne može pozivati na neznanje za tu izmjenu radi podnošenja netočne deklaracije ili izbjegavanja obveze prethodnog deklariranja.
- 28 Drugo, kada je riječ o mogućnosti pozivanja na postupanje carinskih tijela – u smislu prihvaćanja deklaracija u kojima su se navodile pogrešne oznake – kako bi se opravdala odsutnost izmjene deklarirane tarifne oznake, Sud je već bio u prilici odbiti takav argument naglašavajući da gospodarski

subjekt koji postupa s dužnom pažnjom i upoznat je s uredbom o razvrstavanju objavljenom u *Službenom listu Europske unije* ne može samo nastaviti uvoziti svoju robu pod pogrešnom oznakom zato što je carinsko tijelo prihvatilo to razvrstavanje (presuda od 20. studenoga 2008., Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading/Komisija, C-38/07 P, EU:C:2008:641, t. 64.).

- 29 Treće, kada je riječ o činjenici da je roba korištena u svrhu koja je izuzeta od antidampinških pristojbi, treba istaknuti da je, u skladu s člankom 1. stavkom 4. Provedbene uredbe 2017/271, proizvod poput onog iz glavnog postupka „izuz[et] od konačne antidampinške pristojbe ako se uvozi za druge namjene osim za uporabu u kućanstvu”, pod uvjetom da su poštovane carinske odredbe o postupku uporabe u posebne svrhe, uključujući i članak 254. Carinskog zakonika Unije. Prema tome, iako namjena robe jest razlog za oslobođenje od antidampinške pristojbe, ona ne može biti opravdanje za to što uvoznik nije poštovao pravila o zahtjevu za oslobođenje od antidampinške pristojbe koja su uvedena tom uredbom.
- 30 Slijedi da nijedna od okolnosti koje spominje sud koji je uputio zahtjev ne može predstavljati „izvanrednu okolnost” u smislu članka 172. stavka 2. Delegirane uredbe 2015/2446, pri čemu nije potrebno pobliže definirati taj pojam. Naime, neispunjavanje obveza utvrđenih Carinskim zakonikom Unije i aktima koji iz njega proistječu ne može biti opravdanje za povoljnije postupanje prema gospodarskom subjektu odgovornom za to neispunjavanje.
- 31 Slijedom svih navedenih razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti da članak 172. stavak 2. Delegirane uredbe 2015/2446 treba tumačiti na način da se ne mogu smatrati „izvanrednim okolnostima” u smislu te odredbe – prilikom izdavanja, na temelju članka 254. Carinskog zakonika Unije, odobrenja s retroaktivnim učinkom za primjenu postupka uporabe u posebne svrhe, kako je predviđen potonjom odredbom – elementi kao što su prijevremeni prestanak važenja odluke o obvezujućim tarifnim informacijama kao posljedica izmjene kombinirane nomenklature, nereagiranje carinskih tijela u slučaju uvoza pod pogrešnom oznakom ili činjenica da je roba korištena u svrhu koja je izuzeta od antidampinške pristojbe.

Troškovi

- 32 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (osmo vijeće) odlučuje:

Članak 172. stavak 2. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije treba tumačiti na način da se ne mogu smatrati „izvanrednim okolnostima” u smislu te odredbe – prilikom izdavanja, na temelju članka 254. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije, odobrenja s retroaktivnim učinkom za primjenu postupka uporabe u posebne svrhe, kako je predviđen potonjom odredbom – elementi kao što su prijevremeni prestanak važenja odluke o obvezujućim tarifnim informacijama kao posljedica izmjene kombinirane nomenklature, nereagiranje carinskih tijela u slučaju uvoza pod pogrešnom oznakom ili činjenica da je roba korištena u svrhu koja je izuzeta od antidampinške pristojbe.

Potpisi